

saakaldte »Uafhængige«, en Samling yngre og enkelte ældre Talenter, virkelige Begavelser, om end alle mere eller mindre ligesom forsatte i Væksten, enten aldrig rigtig udvoksede eller altfor tidlig ældede. Der sad om Aftenen den meget omstridte Marinemaler Fritjof Jensen i sin Sømands-
 pjækkert og med en sortbrændt Kridtpibe dybt inde i sit mægtige Skæg, — en imponerende Vikingeskikkelse, en fantasirig Kunstner, en indtagende Broder Lystig ved et skummende Ølkrus, men holdningsløs og upaalidelig, i samme Time overgiven og nedtrykt, forvoven og krysteragtig ligesom en Dreng i Overgangsalderen. Der sad for sig selv i Hjørnet af en Sofa den allerede aldrende Digter Enevoldsen og aftørrede sine Brille-
 glas eller pudsede sine Negle, saaledes som han nu i tyve Aar havde siddet rundt om paa alle københavnske Kaféer og under allehaande Smaa-
 beskæftigelser udarbejdet sit allerede for en halv Menneskealder siden paabegyndte Værk: »Skabelsen, Syndefaldet og den yderste Dag«, en Samling smaa, fint udciselerede Fantasibilleder, der med virkeligt Mesterskab anslog en hel ny Tone i dansk Poesi. Der sad den unge Figurmaler Jørgen Hallager med Bulbideransigtet, — Oprøreren, Anarkisten, der vilde omstyrte Samfundet, reformere Kunsten, afskaffe Akademiet og have Professorerne hængt, men som iøvrigt ernærede sig skikkelig som Retoucheur hos en Fotograf. Og der var